

folio

xxxix

lecto possim fuisse: duos iuvenes pē
tentes in angulo camere vidi. Tantis
timor me inuasit q̄ dormire non pote
ram. Et ideo dei amore permittatis me
transire. At princeps. Carissime vidi
sti uxorem meā nimis pulchram et ca
put defuncti ante eam: ratio est talis.

¶ Ille em̄ cuius erat caput fuit quidā
dux nobilis qui uxorem meā sollicitat
uit et cum ea cōcubuit et simul adinuicez
cōmisceri persiperi. Gladium arripui et
caput eius amputavi. Unde in signum
verecundie singulis dieb⁹ illud caput
ante eam pono vt ad memoriā reducat
peccatum quod commisit. *¶* Filius ve
ro defuncti illos duos iuvenes cogna
tos in camera pendentes occidit. *¶* Do
omni die corpora eorum visito vt fiam
magis feruens sanguinem eorum vin
dicare. Cū autē adulteriū uxoris recolo
et mortem iuuenū ad memoriā reduco
nullum gaudiū habere potero. Clare
ergo carissime in pace et amoto vitam
hominis cuiuscūq; non iudices quous
q; plenius tibi de veritate constiterit.
Mercator ei valefecit et ad mercanduz
perexit.

¶ Allegoria siue Moralizatio
Carissimi.

Princeps iste est
quilibet
homo xpianus bonis virtutibus p̄ vici
tatem bap̄tismi ditatus. qui debet ha
bere pulchram familiam scz sensus inte
riora et exteriora sine macula peccati.
qui debent homini ministrare et sepius
ad venandum pergere. id est opus me
ritorium operari. Mercator iste est bo
nus prelati vel confessor discretus q̄
tenetur tali associari. comū cordis sui
visitare et bonas virtutes ibi plantare.
sicut fecit xp̄s duobus peregrinis vti
enibus de emaus qui comū conspitiū i
trauit. *¶* Uxor tam formosa est aīa ad

similitudinē dei creata: que debz i mesi
sa iuxta prelatum sacre scripture collo
cari vt addiscat ea que sunt salutis. S;̄
sepius ista anima cū dyabolo adultera
tur qm̄ peccatū mortale cōmittit. Quid
ergo est faciendū. Extrahere gladium lin
gue et ora ad deum intime. Cū pla. Li
gna eoz gladius acutis. Per istū gla
dium lingue cum cordis contentione et
oris confessione poteris hunc dyabo
lum deuincere. et h est caput ei⁹ ampu
tare et ante oculos cordis tui semper po
nere quoniā gratiam tibi dabit domin⁹
eum deuincere. penitentiam perfecte as
gere h ē misericordie op⁹ exercere. Duo
iuvenes in camera pendentes quos occi
dit aduersarius tuus: sunt dilectio dei
et proximi qui erant extincti per peccatū
pr̄mi parentis. et ideo semp debes eos
in camera cordis tui tenere vt teū tota
mente tota anima diligas et semp i eis
timore perman eas. quia nescimus si a
more vel odio digni sumus et ad memo
riā reducere quantū deus p̄o nobis su
stinuit in cruce. vt per amarissime mor
tis xpi iugem meditatiōne deueniam⁹
ad regna perpetua.

¶ De perfectione vite. *¶* Ca. lxxij.
Ius in ciuita
te Ro
mana regnavit: qui statim
legē q̄ dies primogenū sui
ab omib⁹ sc̄ificaret. et quicūq; die nati
u ratiū filij sui p̄ opus serule viola ret
morte moreret. Promulgata lege vo
cavit magistru Virgiliū et ait. It̄ sine talē
legē edidi: verū tñ sepe in occulto pote
rū pctā dimiti: ad quoz notitiā puen
re non potero. Rogam⁹ ḡ te vt fin idu
striā tuā aliquā artē inuenias: per quoz
potero experiri quales sint illi qui cōtra
legem delinquit. At ille. Dñe fiat vo
luntas tua. Statim virgilius arte magi
ca statim i medio ciuitatis fieri fecit. It̄